

[Kristen Amby.]

og det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby. Ja, nu kan man sige, at det er ligegyldigt, hvad saadan en Herre skriver, men det er nu ikke ligegyldigt, naar et stort Dagblad giver Plads derfor, og det er ikke ligegyldigt, fordi Ordet Nazisme har en ganske bestemt diskriminerende Klang, og jeg ved godt, hvad Meningen er. Meningen er simpelt hen den, at hvis man har en bestemt Livsanskuelse, der ikke falder i Traad med den teoretiske Socialisme, og som Følge deraf ogsaa har bestemte Idealer for, hvordan Mennesker helst skal bo eller skal have Mulighed for at bo, de ønsker nemlig saa at sige alle sammen egen Bolig — ikke alene de rige, men ogsaa de fattige drømmer om det, de kan blot desværre aldrig faa det —, saa er man Nazist.

Skal man kaldes Nazist af den Grund, ja, saa kald mig da Nazist, for jeg ønsker i Modsetning til, efter min Mening Nazisme, Kommunisme og al Slags Socialisme, at Mennesker skal være Individualister. Jeg mener ikke dermed, at Folk skal tage fra hinanden, men jeg mener, at hvert Menneske, ogsaa det fattige Menneske, skal være andet end en Kollektivist, og i Boligpolitikken mener jeg, han derfor skal have Mulighed for at besøge et Sted, hvor han er Herre og Konge. Det er ganske betegnende, at Teoretikere med Poul Henningsen og andre i Spidsen, som priser Etagebyggeriet, og hvad dette medfører, glemmer, at for den fattige er Etagebyggeriet i Regelen lig med en 2 Værelses Lejlighed, og de glemmer tillige een Ting, at de selv, naar blot deres Indtægter er til det, nok skal søge ud i frie Omgivelser og helst have Sommerhus til lige.

Nej, jeg synes, det var rart ogsaa at faa talt ud om dette — og jeg er glad over, at der bliver Lejlighed til det ved Behandlingen af dette Lovkompleks — og faa afgjort, om vi her i Danmark, jævne og almindelige Mennesker, ønsker at følge vore egne Idealer eller nogle boligpolitiske Teoretikere. Og de Idealer tror jeg jeg har Lov at sammenfatte paa saa at sige hele den danske Rigsdags Vegne i disse Ord, at vi ønsker, at den jævne, fattige Mand skal have Mulighed for at faa sit eget Hus, hvor han kan opdrage sine Børn under sunde og gode Forhold.

Leth Mouritzen: Det foreliggende Forslag til Lov om Byggeri med offentlig Støtte, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat her i Tinget den 31. Januar, er en Videreførelse af den Lovgivning, der paabegyndtes i 1933 med Støtte til Boligselskaber og Boligforeninger og senere udbyggedes i 1938 med Støtte til mindrebemidlede børnerige Familier; det har til Hensigt at stabilisere Boligbyggeriet af Hensyn til Beskæftigelsen i Bygningsindustrien og af befolkningspolitiske Hensyn. Fra de socialistiske indstillede Partiers Side har Maalet stadig været udtrykt gennem Ønsket om at skabe en Lovgivning, der gav Boligbyggeriet Mulighed for at hvile i sig selv, saa de stadig tilbagevendende Kriser i Beskæftigelsen og de nedbrydende Bolignødsperioder kunde undgaas. Denne Stræben efter at unddrage Boligproduktionen de almindelige privatkapitalistiske Konjunkturer burde have givet sig stærkere Udtryk gennem en Lovgivning paa et Tidspunkt som dette, hvor Følgerne af Krigstidens Stagnation i Boligbyggeriet endnu ikke har naaet deres Højdepunkt.

Baggrunden for Lovforslagets Fremsettelse er den alvorlige Bolignød, som truer Hjemmene og Ungdommen. Det officielle Husvildetal, 17 000 Personer, hvoraf lidt over Halvdelen er Børn, under kommunal Forsorg, siger intet om den virkelige Boligmangel, den latente Efterspørgsel, der er af meget betydeligt Omfang. Det vilde have været af stor Betydning for dette Lovforslags Behandling og for det høje Folketings Stillingtagen til Boligsørgsmaalet i sin Helhed, om den højtærede Minister havde ladet foretage en virkelig Undersøgelse af Boligforholdene, saaledes som de tegner sig i denne Situation.

Det kunde være gjort paa Grundlag af den sidste Folketælling pr. 5. November 1945, og saa havde man ikke i Dag været henvist til at bedømme Forholdene ud fra de mere eller mindre hypotetiske Overslag, som danner Grundlag for de afgørende Beregninger i dette Lovforslag. Det er uklart for mig, hvorfor en saadan Undersøgelse ikke har fundet Sted. Jeg har adskillige Gange og paa forskellige Maader, sidste Gang her i det høje Ting under Finanslovedebatten, opfordret den højtærede Indenrigsminister til at foretage en virkelig Kon-